

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 17. lipanj 2018. [Multimedia]

Božje kraljevstvo raste u svijetu na tajanstven način

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U tekstu današnjeg Evanđelja (usp. Mk 4, 26-34) Isus govori mnoštvu o Božjem kraljevstvu i dinamizmima njegova rasta i pritom koristi dvije prispodobe.

U prvoj prispodobi (usp. rr. 26-29) kraljevstvo Božje je prispodobljeno tajanstvenom rastu sjemena, koje se baca u tlo a zatim niče, raste i daje klas, neovisno o brizi seljaka, koji se na kraju, kad klas dozrije, laća srpa. Poruka koju nam daje ova prispodoba je sljedeća: Isusovim propovijedanjem i djelovanjem naviješta se Božje kraljevstvo, ono je ušlo u polje svijeta i, poput sjemena, raste te se samo od sebe razvija, vlastitom snagom u skladu s kriterijima koji čovjeku nisu dokučivi. Ono u svom rastu i klijanju u povijesti ne ovisi toliko o djelovanju ljudi, već je prije svega izraz Božje moći i dobrote, snage Duha Svetoga koji pronosi kršćanski život u Božjem narodu.

Katkad se čini da povijest, sa svojim zbivanjima i protagonistima, ide u suprotnom pravcu od nauma Oca nebeskoga, koji želi pravdu, bratstvo i mir za svu svoju djecu. No mi smo pozvani živjeti ova vremena kao razdoblja kušnje, nade i budnog iščekivanja žetve. Naime, kako nekoć tako i danas, Božje kraljevstvo raste u svijetu na tajanstven, iznenađujući način te otkriva skrivenu snagu malog sjemena, njegovu pobjedničku životnost. Unutar spleta osobnih i društvenih događaja koji ponekad kao da označavaju brodolom nade, trebamo se nastaviti pouzdati u skriveno, ali moćno Božje djelovanje. Zato u trenucima tame i u teškoća ne smijemo klonuti duhom, nego ostati usidreni u vjernosti Bogu, u njegovoj prisutnosti koja uvijek spašava. Zapamtite ovo: Bog uvijek spašava. On je spasitelj.

U drugoj prispodobi (usp. rr. 30-32) Isus uspoređuje Božje kraljevstvo s gorušičinim zrnom. Ono je veoma sitno a ipak kad naraste postane veće od svega povrća u vrtu; to je nepredvidljiv, iznenađujući rast. Nama nije lako shvatiti tu logiku Božje nepredvidljivosti i prihvatiti je u našem

životu. Međutim, Gospodin nas danas potiče na stav vjere koji nadilazi naše planove, računice, predviđanja. Bog je uvijek Bog iznenađenja. Gospodin nas uvijek iznenađuje. Riječ je o pozivu da se velikodušnije otvorimo Božjim planovima, kako na osobnoj tako i na razini zajednice. U našim zajednicama trebamo biti pozorni na male i velike prilike za dobro, koje nam Gospodin nudi, tako što ćemo dopustiti da budemo uvedeni u njegove dinamike ljubavi, prihvaćanja i milosrđa prema svima.

Autentičnost poslanja Crkve ne ostvaruje se po uspjehu ili rezultatima, nego tako što se hrabro ide naprijed s pouzdanjem i poniznim predanjem Bogu. Treba ići naprijed ispovijedajući Isusa i snagom Duha Svetoga. To je svijest da smo malena i slaba oruđa koja u Božjim rukama i pomoću njegove milosti mogu činiti velika djela, pronoseći njegovo Kraljevstvo koje je „pravednost, mir i radost u Duhu Svetome" (Rim 14, 17). Neka nam Djeвица Marija pomogne biti jednostavni i pozorni kako bismo pomoću svoje vjere i svoga djelovanja surađivali u razvoju Božjega kraljevstva u srcima i u povijesti.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jučer je u Caracasu blaženom proglašena María Carmen Rendíles Martínez, utemeljiteljica sestara Siervas de Jesús de Venezuela. Majka Carmen, rođena i umrla u Caracasu u prošlom stoljeću, zajedno sa svojim sestrama služila je s ljubavlju u župama, u školama i uz potrebite. Hvalimo Gospodina za njegovu vjernu učenicu i povjerimo njezinu zagovoru naše molitve za venezuelski narod. I pozdravimo pljeskom novu blaženicu i venezuelski narod!

Sa zabrinutošću pratim dramatičnu sudbinu naroda u Jemenu, već ionako izmučena dugogodišnjim sukobom. Upućujem apel međunarodnoj zajednici da ne štedi napora kako bi uključene strane hitno sjele za pregovarački stol da se izbjegne pogoršanje već tragične humanitarne situacije. Pomolimo se Majci Božjoj za Jemen: „Zdravo Marijo...".

U srijedu se slavi Svjetski dan izbjeglica koji promiču Ujedinjeni narodi kako bi skrenuli pozornost na ono kroz što prolaze, često uz veliku tjeskobu i trpljenja, naša braća koja su prisiljena napustiti svoje domove zbog sukobâ i progonâ. Proslava se ove godine održava u jeku konzultacija među vladama oko usvajanja Svjetskog sporazuma o izbjeglicama, koji bi se trebao usvojiti ove godine, kao i oko sigurne, uređene i regulirane migracije. Nadam se da će države uključene u te procese postići dogovor o tome da odgovorno i s ljudskošću pruži pomoć i zaštitu onima koji su prisiljeni napustiti svoju zemlju. Ali i svaki od nas je pozvan pokazati svoju blizinu izbjeglicama i susresti se s njima, valorizirati njihov doprinos kako bi se mogli bolje integrirati u zajednice koje ih primaju. U tome se susretu i uzajamnom poštivanju i potpori krije rješenje za mnoge probleme.

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana